

РЕШЕНИЕ

№ 270

гр. С., 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева
Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Софка М. Димитрова
като разгледа докладваното от Росица Н. Кокудева Въззивно гражданско дело
№ 20235400500302 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258-чл.273ГПК

С решение №197/06.04.2023г. по гр.д. №1109/2022г. С. районен съд е **отхвърлил** предявеният от А. И. М. , ЕГН *****с адрес гр.К., ул.“о.П.“ №*, вх.*, ет.*, ап.2 против Д. И. М. , ЕГН ***** и Т. Т. М. ЕГН ***** и двамата с адрес гр.К., ул.“Г.Д.“ №*, вх.*,ап.* **иск за разваляне на договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка от01.06.2006г.**, за който е съставен Нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка №*, том.Н, рег.№3842, дело №222/2006г., вписан в СВ при РС С., с акт акт№*, том *, дело №1248/2006г., вх.рег.№1536/01.06.2006г., по силата на който И.Н. М., починал на 28.12.2021г. е прехвърлил на Д. И. М. през време на брака му с Т. Т. М. следният недвижим имот: ВИЛНА СГРАДА, състояща се от първи етаж, със застроена площ 54 кв. м. и втори етаж със застроена площ 56 кв.м., построена в Урегулиран поземлен имот 11- Държавен, с площ от 340 кв. м., кв.39, по плана на с.П., общ.С., при граници.от три страни улична регулация, УПИ 111-Държавен, срещу задължението на Д. И. М. да поеме гледането и издръжката на И.Н. М., докато е жив като му осигурява всичко необходимо за нормален и спокоен живот, какъвто е водил до прехвърлянето до размер на 1/3 идеална част от прехвърлените 4/6 идеални части, равняващи се на 4/18 идеални части от придобитите от ответниците права спрямо вилната сграда. , както и да бъде отменен нотариалният акт, в частта му за 4/18 идеални части

от имота, като неоснователен. Със същото решение е **осъден А. И. М.** да заплати на Д. И. М. и Т. Т. М. разноски по водене на делото в размер на **1 500,00 лв.** за адвокатско възнаграждение.

Постъпила е **въззивна жалба** с вх. №5814/07.11.2022 г. от А. И. М., чрез пълномощника си адв. В. И. Р. против решение №197/06.04.2023 г., постановено по гр. д. №1109/2022 г. от районен съд гр. С., което намира, че е неправилно, като постановено в противоречие с материалният и процесуален закон. Решението счита, че е необосновано. Намира, че постановения правен резултат не се подкрепя от събраните доказателства. Моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и постанови по същество друго, с което да уважи исковата претенция изцяло по заявения петитум в исковата молба. Претендира разноски за двете съдебни инстанции. Твърди, че районен съд С. се е позовал на свидетелите З. и Т., според които през лятото на 2021 г. открили на Ив. М. рак на простатата и тогава ответниците го закарали на изследвания в гр. П., а след като И. М. се залежал всеки обед ответника е ходил да взема храна и след работа е ходил при баща си да я занесе, ходил е и да го къпе. Отново позовавайки се на тези свидетели, чиито показания няма как да са в резултат на системно и лично възприемане, когато втората съпруга се е обаждала на ответника да отиде да ѝ помогне в грижите за баща му, той-Д. винаги се е отзовавал. Обсъждайки показанията на свидетели, които не са очевидци, а и са за инцидентни и откъслечни участия в грижите, както и позовавайки се на писмените доказателства повечето от тях имащи значението на свидетелски показания дадени в писмена форма съдът е приел, че договорът е изпълнен. Що се отнася до престоя на Ив. М. в хоспис, който бил за само седем дни, т.е. за много кратък период преди смъртта му, с оглед изключително тежкото му здравословно състояние, районния съд е приел, че това не можело да се приеме като неизпълнение на задълженията по договора от приобретателите. Намира, че тези изводи на съда, обратно на посочено в решението не са в резултат на всеобхватен и пълен анализ на доказателствата. Най-напред съдът се позовава на съдебна практика, според която в случай, че иска е предявен от наследник на починалия кредитор по договора и ако престоираното от длъжника приобретател е било прието и кредиторът се е считал удовлетворен, неговите наследници не могат да искат разваляне на договора, като сочи съдебна практика. Твърди, че по делото не са ангажирани доказателства, че бащата на страните по делото е приел изпълнение, още по-малко, че се считал удовлетворен. Събраните по делото доказателства, част от медицинското досие счита, че показват че Ив. М. не е бил в състояние дори да изрази удовлетворение или обратното в последните си дни, именно в които е имал нужда от грижи и издръжка. Счита, че районния съд не е съобразил, че при прехвърлянето на правото на собственост върху обекта, предмет на този алеаторен договор, възниква изискуемостта на насрещното правно задължение за приобретателя - трайно, постоянно, със собствени усилия да извършва действия по обгрижване на прехвърлителя и да му доставя необходимата за неговото нормално битово и социално съществуване издръжка. „Тези две правни задължения - 1/ за гледане и 2/ за издръжка, дори и да възникват от един правопораждащ факт,

са отделни, макар и паралелни и взаимообвързани, поради което, ако не бъде изпълнявано някое от тях точно и качествено, количествено или темпорално отношение, кредиторът, респ. неговият наследник може да упражни възникналото в неговия патримониум преобразуващо право с едностранно волеизявление да прекрати с обратна сила процесния двустранен договор - по съдебен ред, чрез предявяване на конститутивен иск с правно основание чл. 87, ал. 3 ЗЗД.“ В тази връзка счита ,че е вярно, посоченото от съда, че насрещните грижи не могат да се заменят с парична издръжка, но е вярно и друго, че паричната издръжка не би могла да отпадне като задължение дори и в случай, че кредиторът не търси такава, или пък разполага с издръжка от трето лице , което не е длъжник по договора за издръжка и гледане. Счита че в настоящият случай, нито се твърди, нито се представят доказателства за предоставяна издръжка на Ив.М., което намира ,че е самостоятелно основание да се приеме неизпълнение, респ. и искът да се уважи. Според съдебната практика, ако в договора задължението на приобретателя е описано като „издръжка и гледане“, издръжката включва изцяло храна, режийни разноски, дрехи и други според нуждата на прехвърлителя /без оглед на възможността му да се издържа сам от имуществото и доходите си/ и полагане на грижи за здравето, хигиената и домакинството на прехвърлителя според неговата нужда и възможностите му да се справя сам .В този смисъл сочи съдебна практика Доказателства за изпълнение на тази част от договора - за издръжка счита ,че по делото не са представен , поради което извода не съда за изпълнение на договора намира за неправилен. Счита ,че съда не е съобразил, че с процесния договор не е уговорено задължение за допълване на издръжката или за подпомагане на И. М. в издръжката му, **а е поето задължение за цялостна издръжка.** Обемът на задължението за грижи зависи единствено от нуждата на прехвърлителя от грижи и от възможността му да се справя сам, тоест не се дължат грижи, които последният е в състояние да положи сам за себе си и за своето домакинство. Задължението на приобретателя да предоставя издръжка и да полага грижи е лично и е корелативно свързано с правото на прехвърлителя да ги получи. Твърди ,че в този аспект, ответниците не са установили да са подпомагали ответника и в издръжката. Счита ,че съда е следвало да отчете също, че длъжникът по договор за гледане и издръжка поема задължение, което изисква от него трайно поведение - гледането и издръжката трябва непременно да продължат до смъртта на прехвърлителя. Следователно престацията, която се дължи, взета в своята цялост, е продължителна. При това изпълнението се очаква в продължителен или в кратък период , толкова и колкото това изисква нуждата на кредитора. Затова счита ,че необосновано съдът се позовава на липсващата необходимост от грижи до 2019г. Това дори и да е вярно, на първо място счита ,че не е освобождавало длъжниците от задължение за издръжка. А отделно, в момента в който се е породила нуждата от грижи след 2019г., изпълнението трябва да е ежедневно, непосредствено и непрекъснато, а не епизодично .Сочи съдебна практика. Посещението в дома на наследодателя от 2 до 4 дни в седмицата , както свидетелства св.М. /син на втората съпруга на починалия/, счита ,че не

представлява постоянна грижа , според доказаната нужда за Ив.М. по делото. Не подкрепят извода на съда и показанията на св. З. и Т. , чи йто показания са ,че Д. вземал храна , за да я носи в домът на баща си счита ,че не са относими към ежедневната грижа.

Намира ,че изводите на районния съд противоречат на материалният закон.Счита ,че длъжникът по задължението за гледане и издръжка трябва да достави на кредитора непосредствено задоволяване на неговите нужди, или дължи гледане и издръжка в натура. Счита ,че съда не е съобразил, че обема на задължението за издръжка зависи от това с какви средства прехвърлителя разполага и би могъл да се издържа от тях. Дължимата издръжка по алеаторния договор счита ,че не се подчинява на правилата за издръжката, уредени в Семейния кодекс. Противоположен извод противоречи на възмездния характер на алеаторния договор и би се стигнало до това приобретателя да получи недвижим имот без да престира нищо от своя страна.Счита, че съдът не е обърнал внимание и на естеството на волеизявленията на съдоговорителите досежно обема на уговореното задължение — постигнато е съгласие приобретателят да осигурява цялостна издръжка и гледане на прехвърлителя - И. М., като му осигури спокоен и нормален живот. Дали са изпълнявани тези грижи и издръжка,счита следва да се прецени най-напред какъв е бил обичайният живот на И. М., от значение е стандартът му на живот към момента на сключване на договора и налице ли е промяна в нуждите му след този момент. Счита ,че не е уговорен конкретен обем от грижи и издръжка, поради което при изпълнение на непаричното задължение е следвало да се задоволят обичайните битови и социални нужди на праводателя, съобразени с неговото здравословно състояние, респ. с неговата възраст.Изводът на районният съд за еднопосочност и безпротиворечивост на показанията на свидетелите, относно липсваща нужда от грижи и издръжка спрямо Ив.М. от преди 2021 г., намира ,че е неверен. Съдът приема в синхрон с твърденията на длъжниците по договора, че до 2021 г., когато И. М. получил мозъчен инсулт последният е нямал заболявания, които да са налагали и изисквали грижи и издръжка. Приема също, че И. М. бил ловец, активен и напълно здрав. Тези изводи на съда, се опровергават от писмените доказателства, съдържащите се в медицинското досие, според които още през 2019г., И. М. претърпял мозъчен инсулт, по-рано страдал от исхемична болест на сърцето, и от прогресивна глухота. В приложената към медицинското досие Епикриза от пролежаване на И.М. в неврологично отделение на МБАЛ К. е посочено, че И. М. е с деменция, от няколко години и е с изразени паметови нарушения, объркан, дезориентиран не контролира тазови резервоари /изпуска се/. След като е изписано лицето от болничното заведение, като разпитаните по делото свидетели св.З. и св.Т. -близки приятели на Д., твърдят, че той купувал храна на обяд и вечерта я носил в дома , в който баща му живеел. Това е по разказите на Д. пред приятелите му, тъй като свидетелите не са очевидци. Счита , че тези свидетели не установяват системност в тези действия.Според св. М., еднакво близък с двете страни и незаинтересован от изхода на делото, Д. посещавал домът на И. М., в който майка му се грижила

за последния, от 2 до 4 пъти седмично. Не само според преценката на този свидетел и неговата майка , която поела изцяло грижите за своя съпруг, но и според медицинската документация - посещения два или четири пъти в седмицата не са били достатъчни, за да покрият „необходимите грижи“ според състоянието на И. М.. Твърди ,че от оценката на ТНР, дадена с ЕР №90049/02.12.2021 г. е определена 100 % ТНР с чужда помощ, цитираната епикриза от МБАЛ „Д-р А. Дафовски“ гр.К., но и от Етапна епикриза на психиатър Д., от снетата анамнеза чрез близките в дома си М. е забавен, вял, апатичен, със затруднена до невъзможна комуникация, и след повторен инсулт от м.юли 2021 г.е с изразена личностова промяна -не разбирал какво му говорят, не се сещал какво го питат, бил ограничен в рамките на леглото ,неподвижен напълно объркан , не познавал и близките си ,не знаел къде се намира . След м.юли 2021 г. И. М. бил със загубена двигателност ,не можел да се храни сам, налагало се обслужване за храна и лична хигиена от близките. Самият термин с „чужда помощ“ показва необходимостта от такава спрямо М.. Счита ,че ако се съпоставят твърденията на св. М. с изводите на съда, следва да се приеме , че покойния Ив.М. е трябвало да се храни два пъти в седмицата, защото понякога Д. посещавал баща си толкова пъти от 2 до 4 пъти. Счита ,че през станалото време кредиторът е имал нужда от обгрижване и защо съдът не е възприел установеното от свидетеля М., че основните грижи е поела майка му - съпругата на М..Според приобщеното по делото заключение на д-р Д.-психиатър, И. М. бил напълно ограничен във възможността си дори за частично обслужване, неподвижен, с напълно загубена активност и движение. За това районния съд е следвало да съобрази неполучаването на нужните постоянни грижи.Счита ,че основната грижа ,паднала на майка му, като се е случвало понякога тя да не открие Д. , да не е в града или да не си вдигне телефона. В тази част показанията на св.М. намира ,че не са съобразени.Твърди ,че тъй като майка му с Д. не се справили с грижите ,се наложило И. М. да бъде настанен в хоспис на 21.12.2021 г., където умира седмица по-късно.В този критичен за И. М. момент, адекватни и съответни на необходимостта грижи по делото счита ,че не се доказва да са полагани. Всъщност счита ,че се установява от доказателствата - св.И.а, а и останалите медицински документи в досието на И. М., че последния е имал и други заболявания и известни затруднения в ежедневието си, без да се установи ,че грижи от страна на ответниците по делото н е са положени.Намира ,че районния съд не е съобразил доказателствата в медицинското досие, приложено по делото, както и факта че след първият получен инсулт и с оглед напредването на възрастта И. М. се е нуждаел от спокойна и нормална атмосфера на живот, добри взаимоотношения, помощ при водене на домакинството, както и най - вече осигуряване на медицинска помощ, която несъмнено е възниквала с оглед данните по делото.Счета ,че е показателно за неизпълнението и предоставянето на И. М. в хоспис, въпреки поетото задължение за полагане на грижите лично от прехвърлителите, а не от трети лица.С предаването на своя баща в Хоспис, счита ,че на практика ответника Д. е признал невъзможността си да се справи с грижите за него.

По отношение на **разноските**, счита , че доказателства за разноски,

направени от ответниците по делото липсват. За това и присъждането на такива намира за неправилно. Разноски могат да се присъдят само, ако се представят доказателства за извършването им, докато в случая счита ,че , се представят доказателства и се навеждат твърдения, че процесуалното представителство е осъществено безплатно. Затова на самостоятелно основание намира ,че неправилно съдът е присъдил неизвършени разноски.Моли в този смисъл въззивния съд да се произнесе.

В законният срок е постъпил **писмен отговор** с вх. №3976/19.06.2023г. от адв. С.П.Д. от АК - К., пълномощник на Д. И. М. и Т. Т. М. от гр.К., която оспорва изцяло въззивната жалба ,като неоснователна и счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно.Твърди ,че на първо място, жалбоподателят определя основанията за порочността на решението като постановено в противоречие с материалния и процесуален закон. В същото време в изложението на въззивната жалба счита ,че не са изложени никакви твърдения, относно нарушение на материалния закон или процесуалните правила. Твърди ,че са изложени са съображения само относно необосноваността на решението.Твърди ,че ищеца в отговорите на въпросите по реда на чл.176 ГПК посочва, че баща му преди пандемията - 2019г. е отишъл при него и разговаряли, като признава: „Не съм го водил аз, не съм се грижил. Питал съм го дали има нужда от нещо, той казва, че няма нужда от нищо.Счита ,че договора е действал много години и през този период от И. М. е имал възможност да поиска развалянето му, ако е било налице неизпълнение от страна на ответниците, но той не го е направил. На следващо място, твърди ,че разваляне на договора не е поискал и другия наследник на И. М.- съпругата Д. М.а, а е поискано от сина А. М., който сам заявява в съдебно заседание, че той не е полагал грижи за баща си, което от друга страна, счита ,че е негово нравствено и правно задължение, съгласно чл.124, ал.5 от СК.Твърди ,че никой от разпитаните по делото четирима свидетели не установява, че прехвърлителят преди смъртта си е изразявал недоволство от грижите и издръжката, която е получавал по договора. Счита ,че прехвърлителя не е давал никакъв повод да се смята, че е недоволен от начина на изпълнение на договора, поради което следва да се приеме, че до смъртта му е бил удовлетворен от престараното от приобретателя, а съгласно посочената по-горе съдебна практика, когато кредиторът е приел престацията като достатъчна и се е считал удовлетворен, наследниците му не могат да искат разваляне.Счита ,че е невярно твърдението, че са обсъждани показанията на свидетели, които не са очевидци. Твърди ,че свидетелите М., З. и Т. са общували с бащата И. М. и имат преки и непосредствени впечатления от начина му на живот и здравословното му състояние. От техните свидетелски показания счита ,че категорично се установява, че до лятото на 2021г. И. М. е бил в добро здравословно състояние за възрастта си и е водил напълно самостоятелен живот, като е имал свое отделно семейство със съпругата си Д. М.а. Свидетелят на ищеца- М. казва, че „дълги години беше по- здрав от мен И.“, „като цяло беше здрав човек“ и „той нямаше нужда от грижи, но по-сериозни грижи трябваха след 2021г, след втория инсулт“.От приетите писмени доказателства по делото -членска карта от

НЛРС “Съюз на ловците и риболовците в България“ и билет за лов заверен за 2021 г., както и от свидетелските показания счит ,че се установява , че И. М. е участвал редовно в лов и боравел с ловно оръжие, което потвърждава неговото добро здравословно състояние, предвид физическите усилия, които изисква практикуването на лова. Според непосредствените впечатления на Свидетелят Т., с когото И. М. редовно е ходил на лов- „бай И. беше страстен ловец. Ходеше си през целия ловен сезон всяка събота и неделя на лов“, „до последно бай И. имаше джип, „2021г. януари- февруари месец имаше джип, но той счупи диференциала и го обяви за продан, до тогава си го караше“, „той живееше за това, за лова. Бай И. беше гонач, той изминава най- големи разстояния“, „нямаше нужда от придружител“, „не съм го виждал в лошо състояние“, „малко си беше особен, самостоятелен и държеше всичко той да си направи сам. Не търсеше много помощ от хората, а той помагаше.“Твърденията на жалбоподателя, че преди 2021г. И. М. се е нуждаел от непрекъснати грижи, като това са потвърждава от доказателствата, съдържащи се в медицинското досие,счита ,че не кореспондират именно с цитираните писмени доказателства. Твърди се, че здравословното му състояние преди 2021г. не му е позволявало самостоятелен начин на живот като за доказване на това твърдение се описва ЕР №90049/02.12.2021г., където се съдържат констатации на здравословното му състояние именно към 02.12.2021г.В тази връзка, след като през лятото на 2021г. И. М. е диагностициран с рак на простатата и е възникнала нуждата да бъде воден на изследвания и лечение,твърди ,че именно ответниците са го закарали в гр.П.. Установява също, че след като баща му се е зalezал всеки обед ответникът е ходил да взема храна и след работа е ходил при баща си да я занесе, ходил е и да го къпе. Според показанията на свидетелите Т. и З., когато втората съпруга се е обаждала на ответника да отиде да ѝ помогне в грижите за баща му, той винаги се е отзовавал.В своята съвкупност събраните гласни доказателства счита ,че дават основание на съда правилно да приеме, че за прехвърлителя до смъртта му през м. декември 2021г. са били полагани необходимите грижи от страна на ответниците по отношение на здравословното му състояние и спокойно съществуване.Неоснователно счита ,че е и твърдението в жалбата, че настаняването на бащата в хоспис представлява неизпълнение на договора. Решението за настаняване на бащата в хоспис е взето от съпругата му доктор Д. М.а и сина му Д. М.. По делото са представени доказателства, че И. М. се е нуждаел от лекарства с наркотично въздействие за облекчаване на силни болки и които са били осигурени от сина Д. М.. Предвид тежкото състояние на И. М., в следствие на онкологичното заболяване, постоянното лечение, медицинската апаратура, облекчаването на болките и наблюдението от квалифициран медицински екип, с които разполага хосписа,сичат ,че са именно най-подходящите грижи в този случай.Всички установени обстоятелства счита ,че обуславят правилния извод на съда, че ответниците са изпълнявали договорното си задължение за издръжка и гледане в съответствие с нуждите и волята на прехвърлителя, осигурявайки му спокоен живот, съобразно предпочитанията му. Прехвърлителят е приемал този начин на изпълнение, отговарящ на

установените му навици - здравословното му състояние не е налагало специфични грижи до лятото на 2021г. като И. М. не се е нуждаел и не търсил специални грижи или издръжка от сина си Д. М., а след възникването на необходимостта от грижи ответниците са му ги осигурявали. Поради това моли въззивния съд да потвърди обжалваното решение като законосъобразно и обосновано Претендира разноски .

В съдебно заседание пред окръжен съд С. жалбоподателят А. И. М. ,редовно призован , не се явява .Вместо него пълномощникът му адв.Н.М. поддържа изцяло депозираната въззивна жалба по подробни доводи и възражения в нея и моли въззивния съд да постанови решение , с което да отмени решението на районен съд С. като незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на процесуални правила и постанови друго , с което да уважи предявения иск .Претендира разноски за двете съдебни инстанции.Представя писмена защита.

Въззиваемите Д. И. М. и Т. Т. М. се явяват лично и с пълномощника им адв.С.Д. която поддържа становище ,че въззивната жалба е неоснователна по подробни съображения, изложени в писмения отговор на въззивната жалба и моли въззивния съд да потвърди като законосъобразно и обосновано обжалваното решение. Претендира разноски .Представя писмена защита.

С. окръжен съд намира ,че въззивната жалба е **процесуално допустима**. Депозирана е от надлежно упълномощен процесуален представител , в законния срок , с внесена държавна такса и при наличие на правен интерес от търсената защита

Разгледана по същество е **неоснователна** по следните съображения:

Предявен е конститутивен иск с правна квалификация чл. 87, ал. 3, изр. 1 ЗЗД за разваляне по съдебен ред на прехвърлителна сделка за издръжка и гледане.

Въззивният съд констатира ,че няма спор , по делото ,че ответниците по жалба са съпруг и съпруга.

Не се спори по делото ,че наследодателят И.Н. М., починал на 28.12.2021г., е баща на жалбоподателя А. И. М. и ответника по жалба Д. И. М. като на **01.06.2006г.** е сключил със сина си Д. М. договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка..Това е видно от нот.акт №*, том II, рег.№3842, д.№222/2006г. на нотариус №*6 по РНК, с район на действие районен съд -[1]С., по силата на който И.Н. М.- прехвърлител е прехвърлил на Д. И. М.- приобретател ,своите **4/6 идеални части** от следния недвижим имот: **Вилна сграда** , състояща се от първи етаж със застроена площ от 54 кв.м. и втори етаж със застроена площ от 56 кв.м., построена в УПИ II-Д, с площ от 340 кв.м. в **с П.** , като прехвърлителя си е запазил правото на ползване върху имота, докато е жив срещу задължението на приобретателя да поеме гледането и издръжката на прехвърлителя, докато е жив, като му осигурява всичко необходимо за нормален и спокоен живот, какъвто е водил и до сега.

При така предявеният иск, в доказателствена тежест на ищеца е да установи наличието на валидно облигационно правоотношение, възникнало по силата на сключен договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане, а в тежест на ответниците е да докажат пълното и точно изпълнение на поетите с договора задължения, т.е. да докажат, че са престирали непрекъснато и ежедневно грижи и гледане на прехвърлителя по сделката и неговата съпруга, до завеждане на иска. Разпоредбата на чл. 87 ЗЗД не провежда разграничение във вида на неизпълнението - пълно, частично, лошо, некачествено, забавено и др., с изключение на хипотезата, когато има незначително неизпълнение с оглед интересите на кредитора, при което не се допуска разваляне на договора.

Както са сложени фактите по казуса, ключов за изхода на делото е въпросът дали наследодателят И. М. е получил от сина си Д. М. изпълнение на задължението за издръжка и гледане и дали му е осигурявал спокоен живот.

Известен е факта по делото, че общия наследодател И. М. след смъртта на първата си съпруга, през 2001г е сключил граждански брак с втората си съпруга Д. А. ова М. а – М. като е живеел в самостоятелно домакинство в гр. К. като за кратко са живеели в жилището на сина му Д. М. .

Видно от показанията на св. А. В. М. , син на втората съпруга на общия наследодател И. М. последният до 2021г. се е грижил сам за себе си заедно с неговата майка, която основно му е помагала. Установява, че като цяло И. М. е бил здрав човек. Твърди, че имал проблеми с простатата, и не помни през коя година - 2015, 2016 или 2017г. е претърпял операция. След това през 2019г е получил един инсулт и още един по – тежък инсулт през 2021г. Свидетелят установява, че се е наложило по-сериозни грижи да му се предоставят след втория инсулт през 2021г. когато се констатирало, че имал напреднал рак на простатата. Установява, че основно за И. М. се е грижила майка му д – р Д. М. а – М. като Д. е идвал няколко пъти - от два до четири пъти в седмицата да помага, носел е храна, хранил го е, къпал го е, помагал е за сменяне на подлоги. Установява, че изцяло от Д. М. е било организирано и заплатено всичко за погребението на баща му И. М. . Свидетелят установява, че много преди да се разболеет И. М. е бил без слух, не могъл да рабира какво му говорят по устните на говорещия и не му е била нарушавана комуникацията с другите хора и това не му е влошавало качеството на живот.

В този смисъл са и показанията на св. А. И. а, съсед в с. П. . Същата установява, че И. М. до 2016-2017г бил здрав имал слухов апарат. След 2019г. същият отслабнал и ходел с катетър, бил раково болен и накрая бил изпратен в хоспис.

Св. З. установява, че до 2021г. бащата на Д. М. бил в добро здравословно състояние. Свидетелят като началник на Д. М. му разрешил да ползва отпуск, тъй като се наложило да закарат баща му за извършване на биопсия. Установява, че през лятото на 2021г. Д. и Т. /съпругата му/ не са ходили на почивка, тъй като той не е подписвал отпуск за Д. М. Установява, че брат му А. М. не е бил на погребението на баща им. Д. и баща му ги е

виждал да ходят заедно на лов

Св.Т. установява ,че от 20 години се познава с наследодателя И. М. като последния го е направил ловджия.Установява ,че до последно бай И. имал джип през 2021г. януари –февруари счупил диференциала и го обявил за продан. До тогава си го е карал. Установява че проблемите със слуха му не са му оказвали проблем с общуването и да чува нормално.Свидетелят установява ,че е имал жтейски проблемчета ,но е нямал нужда от придружител.Установява ,че през 2021г. са му констатирани рак и тогава вече се е налагало Д. и Т. да го закарат за изследвания в гр.П..

В конкретния случай от доказателствата по делото се установява, че прехвърлителят И. М. още 2004г е бил получил заболяване свързано със загуба на слуха ,но след като е бил протезиран със слухов апарат ,последния е продължил да води съвсем нормален живот Видно от приложената по делото служебна бележка Д. М. и съпругата му са осигурили слуховия апарат и батерии ,издадени от „Савина „ ЕООД гр.П..

През периода от 27.07.2021г. до 03.08.2021г. Д. М. е настанил баща си в неврологично отделение в МБАЛ „Д-рА. Дафовски „ в гр.К. .Видно от служебна бележка от 11.11.2022г. ,издадена от хоспис Червен кръст“ ЕООД – К. И. М. е бил настанен на 21.12.2021г там придружен от сина си Д. М. и Д. М.

Няма данни по делото прехвърлителят И. М. преди смъртта си да е изразявал някакво недоволство от полаганите грижи от страна на сина си Д. М..

Решението за настаняване на наследодателя И. М. в хоспис е било взето от съпругата му Д. М.а-М. ,която е доктор и сина му Д. М.. По делото са представени доказателства, че И. М. се е нуждаел от лекарства с наркотично действие за облекчаване на силни болки и които са били осигурени от сина Д. М.

С. окръжен съд намира ,че ако кредиторът не приема изпълнението без основателна причина за това, той се поставя в забава, което освобождава длъжника от забава, но не и от задължението за изпълнение. Длъжникът обаче не може да натрапи на кредитора грижи, които той не е готов да приеме; да му наложи начин на живот, който не е готов да следва, макар и по-задоволителен в социално-битов план. Изпълнението на задължението за гледане и издръжка, когато то не е детайлно уговорено, **се определя от действителните нужди на кредитора**. Ако престираното от длъжника е било прието и кредиторът се е считал удовлетворен, неговите наследници не могат да искат разваляне на договора.

Съдът констатира ,че в открито съдебно заседание пред първата инстанция разпитан ищецът А. М. заявява ,че не е полагал грижи за баща си и не знае кой го е водил в гр.П. на прегледи.

Съдът намира, за безспорно установено, че през по-голямата част от живота си наследодателят И. М. е бил в добро здравословно състояние и не е имал финансови нужди, като въпреки това приобретателят по процесната сделка – синът му Д. М. и съпругата му Т. М. са полагали грижи за него, посещавали

са го често.

Обемът на взаимните права и задължения на страните при договора за издръжка и гледане се определят от постигнатото между страните съгласие. На основание чл. 9 ЗЗД страните могат свободно да определят съдържанието на договора, доколкото то не противоречи на повелителните норми на закона. В тази връзка следва да се отбележи, че в процесния договор страните са се договорили изпълнението по него да бъде осъществявано лично от сина му Д. М. По делото не бе установено прехвърлителят да е изразявал недоволство от грижите и издръжката, която получава по договора. Напротив, безспорно се установи, че отношенията им са били безконфликтни, близки, независимо че не са живели заедно.

Поради това законосъобразно и обосновано районният съд е отхвърлил предявената претенция като неоснователна и недоказана и е присъдил разноси. Ще следва да бъде потвърдено обжалваното решение като въззивният съд препраща на основание чл. 272 ГПК към мотивите му.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ще следва да бъде осъден жалбоподателят А. И. М. да заплати в полза на Д. И. М. и Т. Т. М. разноси за въззивната инстанция в размер на 1 500 лева .

С оглед размера на обжалваемия интерес, определен по цената на иска, посочена от ищеца в размер на 432,22 лева, и на основание чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК, настоящото решение не подлежи на касационен контрол.

Водим от гореизложеното С. окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №197/06.04.2023г. по гр.д. №1109/2022г. по описа на С.ски районен съд ,като законосъобразно и обосновано.

ОСЪЖДА А. И. М. ,ЕГН-***** да заплати в полза на Д. И. М. ,ЕГН-***** и Т. Т. М. ,ЕГН-***** разноси за въззивната инстанция в размер на 1500/хилада и петстотин /лева .

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____